

Pronoms forts

Si un complement directe o acusatiu és representat per un pronom personal fort (cas en què es fa precedir per la preposició *a*), necessita, sembla que imprescindiblement, el reforç del pronom personal feble corresponent: *Us vaig veure a tu i a ella*. En canvi, si es tracta d'un complement d'objecte preposicional (dels que exigeixen verbs com *pensar*, *acostumar-se*, *recordar-se*, *oblidar-se*, etc.), el reforç del pronom feble es considera pleonàstic i només admissible en certes frases d'estil col·loquial: *Penso en tu o bé, col·loquialment, Hi penso molt, en tu!*, però no *Hi penso en tu*. Anàlogament, *S'ha acostumat a mi, Em recordo d'ella*. El complement indirecte o datiu sembla tenir un comportament intermediari. En general, en el cas que comentem, es comporta igual que l'acusatiu, és a dir, si és representat per un pronom personal fort (no cal dir que precedit per la preposició *a*), necessita el reforç del pronom personal feble corresponent: *M'ho va dir a mi, Us agrada a vosaltres, L'hi vaig enviar a ella*. Però en certes construccions, especialment amb pronoms de tercera persona, hom prescindeix del reforç del pronom feble: *Tambe* *devenem a ella l'adopció de*

sufixos espanyols (Fabra, "L'obra de depuració del català"); *No m'ho va dir pas a mi: ho va dir amb ell* (en lloc de *a ell*) (Fabra, *Gramàtica catalana*; 1956, pàg. 76: exemple molt significatiu, perquè, combatent un ús preposicional erroni, Fabra indica totes dues frases sense el reforç del datiu feble).

En alguns casos s'esdevé que el complement (directe o indirecte) d'un verb és representat per dos termes coordinats: un pronom fort i un nom o grup nominal. Si es tracta d'un complement indirecte o datiu, no cal dir que tots dos termes han d'anar precedits per la preposició *a*, que és la normalment usada per a introduir aquest complement: *Us ho vam comunicar a tu i a la seva germana*. Però si el complement és directe o acusatiu, la preposició només precedeix el pronom: *Us esperaré a casa a tu i en Pere*. (Fabra, *Gramàtica catalana*; 1956, pàg. 106). Quant al pronom feble, ha de revestir la forma del plural i ha d'ésser de la mateixa persona que la del pronom fort. Si com a complement tenim dos pronoms forts coordinats, *mi* o *nosaltres* més qualsevol altra forma dona *ens*, i *tu* o *vosaltres* més una forma de tercera persona dona *us*: *Ens va veure a mi i a tu, Us odia a tu i a ell*.